

دلاویز نعتوں کا حسین مجموعہ

آپ کا لعل ایمنہ داران

الہامی شکر مقصود علی
فضیلہ بنت

ادارہ نور الاسلام فیصلہ آباد

ناشر

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

آمنہ پاک داعل

مصلحت
ابو امجد محمد مقصودنی

ادارہ نور الاسلام، فیصل آباد

قائم شدہ
1981ء
پہون

پیر محمد مقصود مدنی

3

آمنہ پاک داحل

سلسلہ اشاعت:

تاریخ اشاعت: یکم ستمبر 2020ء

ہدینہ:

جملہ حقوق بحق ناشر محفوظ ہیں:

نام کتاب: آمنہ پاک داحل

شاعر: پیر محمد مقصود مدنی

کمپوزنگ: محمد حبیب مدنی

ترتیب: علی حسن زیدی

پروف: محمد شعیب احسن مدنی

مطبع: زیدی لیزر پرنٹنگ، فیصل آباد 0300-6619124

ناشر: ادارہ نور الاسلام، فیصل آباد

اہتمام: اہل قلم کا اشاعتی ادارہ

○

انتساب

حضور ﷺ کے
والدین کریمین علیہم السلام
کے نام

(محمد مقصود مدنی)

حمد

ہر طرف تیرے نظارے یا خدا
نور تھیں چمکائے تارے یا خدا

بدرِ عالمتاب وچ تیری جھلک
توں بنائے ماہ پارے یا خدا

ہر طرف تیرے ای جلوے دی جھلک
خواہ سُمندر یا کنارے یا خدا

میریاں سب بھلاں مولا بخش دے
آگیاں تیرے دوارے یا خدا

تیرے باہجوں ہور میرا کون ایس
مینوں بس تیرے سہارے یا خدا

پھلاں نُون دتے ہزاراں رنگ نیں
اپنے سب جلوے کھلارے یا خدا

مُشکلاں آسان کر دے میریاں
لاہ دے غم دے بھار بھارے یا خدا

ساری دُنیا دے سہارے جھوٹے سن
مینوں دے سچے سہارے یا خدا

مینوں وی مقصود میرا کر عطا
میل دے سجن پیارے یا خدا

آمنہ پاک داعل

سوہنا آمنہ پاک دا
 سوہنا آمنہ پاک دا لعل
 آمنہ پاک دے لعل جہیا نہیں
 ہور کوئی لچپال
 سوہنا آمنہ پاک دا

آمنہ پاک توں دو جگ واراں
 حوراں جس دیاں خدمت گاراں
 لعل جہدے نے دو جگ تائیں
 دتا حسن کمال
 سوہنا آمنہ پاک دا

آمنہ پاک دی چان نرالی
 لعل جہدا دو جگ دا والی
 آمنہ پاک دے در توں ملدا
 جو وی کرے سوال
 سوہنا آمنہ پاک دا

آمنہ پاک دے رتے اعلیٰ
 سب مانواں توں ارفع اعلیٰ
 آمنہ پاک دے رتے دے وچ
 ہور نہیں رلیا نال
 سوہنا آمنہ پاک دا

آمنہ پاک توں صدقے جاواں
 میں سوہنے دا واسطہ پاواں
 بخش دیوں مقصود دی ماں نوں
 مولا جل جلالہ
 سوہنا آمنہ پاک دا

سیدنا عبد اللہ

رب نے دتے خاص خزانے سیدنا عبد اللہؑ
نور لئی چُنیا آپ خدا نے سیدنا عبد اللہؑ

خشب وواں دا پیکر بنیاں والد پاک نبی دا اے
مولا شانال دے چھڈیاں نے سیدنا عبد اللہؑ

کیوں ناں اوہدے کولوں منگاں جہڑا بابا سوہنے دا
مینوں آوندے در سنانے سیدنا عبد اللہؑ

پڑھاں درود سلام ہمیشہ میں آقا دے والد تے
ہونیاں رحمتاں خاص عطا نے سیدنا عبد اللہؑ

میں مقصود گدہاں از لوں نبی دے پاک گھرانے دا
منگتے میں جہیے بھل نہیں جانے سیدنا عبد اللہؑ

سوہنا رسول آیا

سوہنا رسول آیا سوہنا رسول آیا
میرے کریم آ کے میرے نبی نے آ کے دتا جہاں وسا
سوہنا رسول آیا سوہنا رسول آیا

آیا	نقیب	دا	حق
آیا	حبیب	دا	رب
آیا	طیب	دا	جگ
آیا	قریب	توں	سب
آیا	خطیب		اعلیٰ
آیا	مُنیب		ماہی
ظلمتِ خدا دے نُور نے دتی اے سب مٹا			
آیا	سوہنا رسول	آیا	سوہنا رسول

آیا	عظیم	اعظم
آیا	کریم	اکرم
آیا	رحیم	یراحم
آیا	حکیم	محکم
آیا	نعیم	منعم
آیا	رقیم	راقم

سارے جہاں دا آگیا دُنیا تے آسرا
سوہنا رسول آیا سوہنا رسول آیا

ہر تھاں چکارے اُوہدے
چن تے ستارے اُوہدے
ہولے تے بھارے اُوہدے
دُبدے نہیں تارے اُوہدے
مجرم نکارے اُوہدے
جیون سہارے اُوہدے
میرے کریم آکے دتے نے غم بھلا
سوہنا رسول آیا سوہنا رسول آیا

سوہنا شہکار رب دا
 پہلا پیار رب دا
 آقا دلدار رب دا
 نوری اے یار رب دا
 ڈھولا منٹھار رب دا
 پایا دیدار رب دا
 مٹھی جدھی بچ کنکراں پڑھیا اے لالہ
 سوہنا رسول آیا سوہنا رسول آیا

ہو جانی دُور دوری
 ہو جانی آس پوری
 ہو جانی آج حضوری
 ہو جانی اج منظوری
 ہو جانی محفل نوری
 مل جانے جلوے طوری
 مقصود اپنی بزم وچ سوہنے نے جانا آ
 سوہنا رسول آیا سوہنا رسول آیا

سوہنا ماہی آیا

سوہنا ماہی آیا سوہنا ماہی آیا
جس دی دتی سارے نییاں گواہی آیا

آمنہ بی بی دے گھر اوہ نور رب دا آگیا
دور کیتی کفر دی جہنے سیاہی آیا

حضرت عبداللہ دا گھر بھر گیا اے نور تھیں
آمنہ دی گود وچ عرشاں دا راہی آیا

آج حلیمہ پاک دے گھر آیا محبوب خدا
ہے جہدے قدمال دے وچ عالم دی شاہی آیا

بُت ڈگے کُفر مٹیا رو پیا ابلیس اے
کرن سوہنا کُفر دی ہتھیں تباہی آیا

دُور اے مقصود ہنیرا قسمتیاں دا ہو گیا
ہے رضا جس دی خدا نے آپ چاہی آیا

آمنہ پاک نون

مل گئی ہر خوشی آمنہ پاک نون
ساری عظمت ملی آمنہ پاک نون

جھولی وچ مالکِ ملک رب آگیا
ایسی دولت ملی آمنہ پاک نون

سیدہ نے کہیا خرچِ منی نور
مل گئی روشنی آمنہ پاک نون

جہدا بیٹا جہاناں دا سردار اے
دس اے کاہدی کھی آمنہ پاک نون

میرے آقا و مولا دے صدقے ملی
دولت ایمان دی آمنہ پاک نوں

میرا مقصود مقصد ہے ملدا رہیا
اپنی مشکل کھی آمنہ پاک نوں

آمنہ نون سلام

بی بی آمنہ نون سلام نے
جہدی گود وچ سوہنا لعل اے
جو اے نور رب کریم دا
غماں ماریاں دی جو ڈھال اے

نبی پاک دی جو ثناء کرے
اوہ خدا دے بندہ قریب اے
جہڑا مصطفیٰ دا اے ہو گیا
او اوہیں اے یا بلال اے

جھتے جھک گئے سارے انبیاء
 اوہ مقام میرے حضور دا
 کہواں میں غلام ہاں آپ دا
 میری کیتھے اپنی مجال اے

توں درِ رسول تے سر جھکا
 نہ توں جھولی اپنی کتے وچھا
 ایہہ دوارا میرے کریم دا
 جھتے پورا ہندا سوال اے

جہنے جو وی منگیا حضور توں
 سُنی گل آقا نے دُور توں
 درِ مصطفیٰ اے درِ خدا
 درِ مصطفیٰ تے کمال اے

جہنوں سینے آقا نے لا لیا
 ہے مدینے جس نوں بلعلیا
 اوہدے واسطے سب کمال نے
 اوہنوں آونا نہ زوال اے

مینوں ڈر نہیں کوئی وی حشر دا
نہ عذاب ملنا اے قبر دا
مقصود میرا سہارا تے
سوہنے مصطفیٰ دی آل اے

نُورِ تارا

آمنہ دا نُورِ تارا چمکیا
آسماں دا ہر کنارہ چمکیا

ودھ کے چن توں مصطفیٰ دے نُور تھیں
آمنہ دا کچا ڈھارا چمکیا

جہڑا سورج پردیاں وچ سی رہیا
چمکیا تے جگ سارا چمکیا

ہر طرف غائب ہنیرا ہو گیا
جس گھڑی نُورِ منارا چمکیا

مل گیا مقصود نوں مقصود اے
تائیوں ایہہ مجرم نکارا چمکیا

آمنہ دے لعل دے

رتبے اُچے آمنہ دے لعل دے
کملی والے دے سخی لچپال دے

حُسن جگ وچ مصطفیٰ دے نُور دا
جگدے دیوے مصطفیٰ دی آل دے

نُور سارا گھر خدا دے نُور دا
صدقے جائیے اوس دے ہر بال دے

شان کی دساں کی سب رتبے ملے
مل گئے مینوں سہارے آل دے

جے کرم ہووے میں طیبہ ویکھ لال
ٹر گئے آقا نے میرے نال دے

میرا اے مقصود حاصل ہو گیا
میرے آقا میرے سب غم ٹال دے

آقا بلائے گئے

میرے سوہنے نبی شاہ کونین دے
 دونہہ جہانوں چوں رُتبے ودھائے گئے
 مرتبے کٹھے کر کر کے جتنے وی سی
 میرے سوہنے دی جھولی چ پائے گئے

میرے آقا دا در در خدا پاک دا
 میرا آقا شہنشاہ اے لولاک دا
 چوتھے آسمان تے ابن مریم گئے
 پار عرشاں تُوں آقا بلائے گئے

میرے آقا جہیا کوئی آیا ای نہیں
 کوئی اللہ نے ایسا بنایا ای نہیں
 میرے سوہنے محمد دے دربار تُوں
 خالی سائل کدی نہیں اٹھائے گئے

یا خدا ہن تے مینوں وی طیبہ وکھا
تیرے در اُتے دتی میں جھولی وچھا
نال اکھاں دے جلوے اوہ ویکھاں میں جا
خواب اندر نے جھڑے وکھائے گئے

کملی والے دا چپدا اے جھڑا وی نال
اوہنوں کر دا عطا اللہ دونویں جہاں
ایہہ زمین و زماں ایہہ مکین و مکاں
میرے سوہنے دی خاطر بنائے گئے

جو وی سوہنے دے دربار تے جاوندے
دل مقصد نے مقصود اوہ پاوندے
بن کے جنت دے مالک نے اوہ آوندے
جو وی سوہنے دے در تے بلاتے گئے

شان نبی دی

شان نبی دی سب توں اعلیٰ سب توں افضل عالی
سب نبیاں چوں دتی رب نے یار توں شان کمالی

اُسد اچہرہ اے وجہہ اللہ اُوہ اے نُور من اللہ
اُسدیاں جلویاں دے وچ آپے ظاہر ہو یا اللہ

اپنے نُور دے وچوں خلقیا سوہنا نُور نبی دا
پھلاں چن ستاریاں اندر نُور ظہور نبی دا

اکھیاں والے ویہندے ہر دم آقا دے نظارے
چم کے تتلیاں پاک نبی دیاں ذرہ بن گئے تارے

حُسن جمال حبیب مرے دا لگیا وچ حجاباں
نبی نوں کوئی ویکھ نہیں سکیا پڑھ کے ویکھ تتاباں

نُوری نُوری چہرہ اُودہ رب دے نُور دا مظہر
عاشق ویسہندے نُور نبی دا جگ وچ اندر باہر

پُھلاں نالوں نازک ہتھ مبارک نُوری نُوری
قاسم رب دی ہر نعمت دا آس کرے ہر پُوری

دند مبارک سوہنے دے نے جیویں چنبے دیاں کلیاں
مزے لے جبرئیل ہوراں نے چم سوہنے دیاں تلیاں

حُسن جمال دا بیکر سوہنا یوسف دا اوہ پیارا
آدم تُوں عیسیٰ تک سارے نبیاں دا اوہ تارا

نعتاں اُس سوہنے دیاں ہر اک لب دے اُتے جاری
مدنی دے دربار دے اُتوں رجدی خلقت ساری

میں مقصود بیان کراں کی اُس دیاں اُچیاں شانان
چپ لگ جاندی قلم نُوں او تھے گونگیاں ہون زباناں

محبوب مدنی داناں

سوہنا سوہنا اے محبوب مدنی دا ناں
 مٹھا منہ کر دا پاکیزہ کر دا زُباں

جلوے سارے خدا دے نے آقا لئی
 تاریاں نُون ملی آپ دی روشنی
 نام احمد دے صدقے بنے دو جہاں
 سوہنا سوہنا اے محبوب مدنی دا ناں

سارے پھلاں دے چہرے تے نام نبی
 آقا دے نام تھیں سب نون خوشبو ملی
 کی بیاں میں کراں عظمتاں ناں دیاں
 سوہنا سوہنا اے محبوب مدنی دا ناں

ہے وظیفہ جہدا سوہنا نام نبی
 اوس دی دُنیا تے آخرت بن گئی
 سوہنے دے نام تھیں بخششاں ہو گئیاں
 سوہنا سوہنا اے محبوب مدنی دا ناں

سوہنا لچپال اے سوہنا مختار اے
 ذکر جہڑا کرے پاوندا دیدار اے
 نام آقا دے وچ لکھاں ای برکاتاں
 سوہنا سوہنا اے محبوب مدنی دا ناں

ٹھنڈ پے جاندی عاشق دے سینے دے وچ
 ذکر جو کر دا جاندا مدینے دے وچ
 ناں لیاں آپ دا مٹ گئیاں مشکلاں
 سوہنا سوہنا اے محبوب مدنی دا ناں

میرا مقصود ہر دم وظیفہ رہیا
 مصطفیٰ مصطفیٰ مصطفیٰ مصطفیٰ
 نام آقا نے کیتا اے نوری سماں
 سوہنا سوہنا اے محبوب مدنی دا ناں

دلدار سجن

میڈا سانول مدنی ڈھولا ہے
 میڈا دلبر تے دلدار سجن
 کڈھی دید کراو سُننے وچ
 محبوب مٹھل منٹھار سجن

میکوں سیاں معنے ڈینڈیاں ہن
 میکوں کملی بھولی لوک آکھن
 ول آو کڈھی سُنجا ہے وطن
 تترئی گوں کرا دیدار سجن

وچ ہجر پتل تڑ پیندا اے دل
 آہل آہل آہل آہل
 دل دی روہی آجڑی پچڑی
 بھل گئے نے ہار شنگھار سجن

ایہہ کار جہان سچ کر ویسوں
تینڈے قدمال دے وچ مرویسوں
ہک وار تے دید کرا ڈھولا
ڈیواں تیتھوں تن من وار سجن

ڈس آواں کوئیں مجبوری ہے
تڑپیندی ہجر دی ڈوری ہے
ہک کرم دی جھات ضروری ہے
مقصود گوں کر ڈے پار سجن

مختار سرا آقا

نبیاں تے رسولاں دا دلدار مرا آقا
سارے ای جہاناں دا مختار مرا آقا

سب یار نے پیسے دے سب تگڑے نون گل ملدے
ماڑے تے غزیاں دا غمخوار مرا آقا

جھولی مری بھر جاوے تقدیر سنور جاوے
وچ خواب دے جے دیوے دیدار مرا آقا

توں نور نہ من دا ایس اُس نور خدا تائیں
ہے ونڈ دا دو عالم نون انوار مرا آقا

ہر پاسے ای رحمت دے انوار برس جاون
جے بزم سچ آجاوے اک وار مرا آقا

جو وہندا اے ہو جاندا سو وار فدا اُس تے
رب پاک دا ایسا اے شہکار مرا آقا

یسین دا ایہو ای مقصود تے معنی اے
ہے سارے جہانناں دا مختار مرا آقا

محبوبِ خدا اے

مرا محبوب محبوبِ خدا اے
 جہدے مکھڑے دی ہر شے وچہ ضیا اے

سُنہری جالیاں دے اوہلے ہر دم
 عطا تے فیض دا اے سلسلہ اے

خدارا ایس نوں گل نال لاو
 تساڈے درتے آڈگیا گدا اے

نزالی شان دے مالک تسی او
 نظر آقا تساڈی کیمیا اے

میں کیوں ویکھاں بھلا فردوس ولے
تصور وچ مدینہ آگیا اے

خدا نے فضل اپنے نال کیتی
نبی دے شہر دی مٹی شفا اے

کدی مقصود مدنی نون بلاو
جدائی وچ شہا ایہہ رو رہیا اے

بات کرئیے

رسولِ دوسرا دی بات کرئیے
علیبِ کبریا دی بات کرئیے

نبی دے روضے نول چمدی اے ہر دم
مدینے دی ہوا دی بات کرئیے

جہدے صدقے ملی عورت جہاں نول
کرم دی اتہا دی بات کرئیے

بنے اتھرو جہدے سارے صدا نے
نبی دے اُس گدا دی بات کرئیے

محمد مصطفیٰ نور مجسم
دے چہرہ واضحی دی بات کرئیے

جہنہ خوشبوواں وڈیاں نے جہاں نون
نسیم جانفزا دی بات کرئیے

جدوں کرئیے اسیں مقصود مدنی
صحابہ دی وفا دی بات کرئیے

ماہیا

دلدار بڑا سوہنا
محبوب خدا مدنی منٹھار بڑا سوہنا

کونین دا والی اے
موہڈے تے پئی سجدی ویکھو کملی کالی اے

رحمت دا دھارا اے
مدنی حبیب مرا دو جگ دا سہارا اے

انوار دی گل کرئیے
جو نور من اللہ اے اُس یار دی گل کرئیے

ایہہ پُور محمد دا
ہر تھال دس دا اے بس نور محمد دا

طیبہ دی یاد ماہیا

کی کرنا خزینے نون
رب دی عطا ہووے میں جاواں مدینے نون

مجبوری مُکا ڈھولا
میں جہے کوہجے نون روضے تے بلا ڈھولا

جھولی وچ پئے اتھرو
میں ہجر مدینے وچ منگ رب توں لئے اتھرو

منزل تے پُچا آقا
اساں ہجر ستایا نون روضے تے بلا آقا

دربار ترا عالی
منگتا ہاں ترا آقا بھر جھولی مری عالی

ماہیا ہجر

ہر اپنے بیگانے دی
آقا نے بنائی بگڑی سارے اے ای زمانے دی

اوہنوں لوڑناں کوئی اے
آقا دے گدا تائیں رہی تھوڑ نہ کوئی اے

پھلاں دیاں لڑیاں نے
جو گزریاں روئے تے سب چیتے گھڑیاں نے

اک وار بلا آقا
مقصود نوں روئے دا دیدار کرا آقا

جے سرکار مدینے آواں

میں وی من دا مقصد پاواں
جے سرکار مدینے آواں

نام محمد ورد پکا لے
نام نبی وچ لکھ شفاواں

سوہنے نے بخشاں مینوں
قبر حشر توں کیوں گہراواں

تیری آل اولاد دا صدقہ
سوہیا منگ منگ ہر تھاں کھاواں

یاد تری دا بال کے دیو
آقا دل وچ بزم سجاواں

تیرا پاک دوارا چھڈ کے
کس دے درتے آقا جانواں

مر چلیا ہاں رو رو آقا
سُن لے ہن تے میریاں ہاداں

میرا تے مقصود مدینہ
رب توں کجھ وی ہور نہ چاہواں

مدینہ و کھادے

خدایا نبی دا مدینہ وکھا دے
مری سستی قسمت نون مولا جگا دے

زلیخا دے ونگوں میں گلی اے پائی
کدی پا کے پھیرا مرا گھر وسا دے

تھتے سوہنے محبوب دا پاک ڈیرا
وکھا دے تے او سے چ مینوں مٹا دے

کروڑاں خطاواں مرے کولوں ہونیاں
کرم کر کے کملی دے بیٹھاں لکا دے

کسے شے نون مقصود چاہوے نہ آقا
ہراک شے مرے آقا مینوں بھلا دے

آقا نے جھولی بھری اے

میں ہاں منگتا درِ مصطفیٰ دا
میری آقا نے جھولی بھری اے
مینوں کاہی کمی میرے آقا
مینوں چوکھٹ تری مل گئی اے

تیرے دربار عالی دا صدقہ
تیرے روضے دی جالی دا صدقہ
سارے عالم دے وچ وٹدی رب نے
نور خوشبو اتے روشنی اے

سوہنیاں عربیا مہ جبینا
عطرال توں ودھ کے تیرا پسینہ
مہکال والا اوہ گھر سارا بنیا
جہنوں خوشبو تری مل گئی اے

معاف آقا مری ہر خطا کر
 آل اپنی دا صدقہ عطا کر
 تیرا منگتا ہاں آقا پڑانا
 ہر گھڑی لوڑ خیرات دی اے

تیرا وسے حبیبیا مدینہ
 نور ولا اوہ نوری خزینہ
 صدقہ دربار اقدس ترے دا
 ساری مخلوق ایہہ کھا رہی اے

آجا محبوب دلدار آجا
 آجا محبوب منٹھار آجا
 آجا راہواں بچ بیٹھے ہاں تیرے
 آقا محفل تری سچ گئی اے

سامنے ہے ترے حال میرا
 میرے آقا توں غم ٹال میرا
 توں یں مقصود محبوب رب دا
 تیرے در اتے کاہدی کمی اے

در بار مل گیا اے

مینوں وی مصطفیٰ دا در بار مل گیا اے
رب دا حبیب سوہنا دلدار مل گیا اے

آقا جہیا سخی نہیں دنیا تے ہور کوئی
سو وار میں بے منگیا سو وار مل گیا اے

مینوں تے ڈر نہ کوئی محشر تے قبر دا ہن
جس نے چھڑانا مینوں مختار مل گیا اے

چھاں میں لکھ واری اُلفت تھیں اوہ نگواں
جہاں نوں آقا تیرا دیدار مل گیا اے

جس دے لئی خدا نے کھیڈاں رچائیاں نے
محبوب مدنی رب دا اوہ یار مل گیا اے

جس دے لئی خدا نے دونویں جہاں بنائے
محبوب رب دا سوہنا شہکار مل گیا اے

کسراں حضور تائیں منیا اے عاشقاں نے
سانوں صحبیاں دا کردار مل گیا اے

مقصود مینوں آقا دربار تے بلاون
اشکاں دے موتیاں دا ہن ہار مل گیا اے

سُفنے چِج آوے

کدی میرا سوہنا جے سُفنے چِج آوے
مرے روگ اک پل چِج آکے مٹاوے

جناں چر نہ آوے مدینے دا ماہی
وجودوں مری جان مولا نہ جاوے

مرا کملی والا جھتے پیر رکھ دا
اوہ تھال کوئی وی ہووے اوہ گلشن بناوے

اوہ چاہوے تے سورج پچھاں موڑ لیندا
اوہ چاہوے تے یثرب نُوں طیبہ بناوے

اُہدیٰ حشر تیکر وی لہندی نہیں مستی
جہنوں جام سوہنا نظر دا پلاوے

اوہنوں رب نے قاسم تے مختار کیتا
ایہہ سب دُنیا صدقہ محمد دا کھاوے

میں مقصودِ قُربان سوہنے دے اُتوں
کدی سوہنا مینوں وی در تے بلاوے

مدینے دی فضا

مدینے دی فضا بھل دی نہیں مینوں
مدینے دی ہوا بھل دی نہیں مینوں

سُنھری جالیاں کد بھل دیاں نے
اوہ اشکاں دی دُعا بھل دی نہیں مینوں

مواجهہ وچ جو آقا ولوں ہوئی
عطا اُتے عطا بھل دی نہیں مینوں

نبی کولوں جیویں عاشق نے منگدے
گداوں دی ادا بھل دی نہیں مینوں

جہنے دھوتا مرے عملوں دا دفتر
اوہ رحمت دی گھٹا بھل دی نہیں مینوں

گھڑی مقصود طیبہ وچ جو گزری
نہیں بھلدی ذرا بھل دی نہیں مینوں

منٹھار مدینے

نییاں دا سردار مدینے
امت دا غنمخوار مدینے

کالی کملی کج لیندی اے
سارے اوگنہار مدینے

نظراں تھیں دل اندر آوے
جالی دی چکار مدینے

رہندا ڈھولا سانول میرا
مدنی اے منٹھار مدینے

جس دے نُوروں کُل عالم نے
قُدرت دا شہکار مدینے

اپنے آپ پئے بن دے نے
اتھرووں دے ہار مدینے

جہنے کوچیاں نُوں گل لایا
اوہ سوہنا دلدار مدینے

ہن مقصود تے کرم کما جا
آجاواں سرکار مدینے

آقا دے مہمان

ٹہ پے آقا دے مہمان
 ٹہ پے آقا دے مہمان
 وچ مدینے لٹناں ایہناں
 سوہنے دا فیضان

قدم قدم تے نور تجلی
 ہر دم لب تے اللہ اللہ
 لبال تے ذکر نبی دا جاری
 سینے وچ قرآن

رحمت دا در مل جانا ایس
 اللہ دا گھر مل جانا ایس
 دھو دیون گئے دفتر کالے
 اشکال دے طوفان

حجر اسود نُوں چمن گے
 کعبے دے گردِ گھمن گے
 حاجیاں تائیں مل جانا ایس
 بخشش دا سامان

مکیوں پھیر مدینے جانا
 دل اپنے دا مقصد پانا
 نوری جالی تک تک لٹناں
 آقا دا عرفان

اشک نے رہندے جاری اوتھے
 منگدی خلقت ساری اوتھے
 رب دے اس مقصود دے کولوں
 فیض کرم دا دان

نبیاں داسردار

سوہنا نبیاں دا سردار
آقا دو جگ دا مختار

عرشِ علیٰ نُوں نُور ہے دیندا
آقا دا نُوری دربار

سارے بھلاں نُوں رب وڈی
نبی دے مُڑکے دی مہکار

نبی نُوں غیبِ خدا نے دتا
جھلیا کیوں کر دا ایس انکار

نبی دا جیکر پیار تُوں لھبناں
آلِ نبی تھیں کر لے پیار

بن اصحابِ نبی دا خادم
سچیاں دا بن تابعدار

میں نے مڑ کے واپس آوناں
جے سدن طیبہ سرکار

چن سورج نُوں روشنی دیندے
نُور من اللہ دے انوار

اوہنے تن من واریا اُس تُوں
تکلیا اے جس نے اک وار

عشقِ نبی وچ زندہ ہو جا
پہلوں اپنے آپ نُوں مار

عشقِ نبی وچ رو رو کے میں
اپنیاں اکھیاں لیاں میں ٹھار

ڈب چلیا مقصود غماں وچ
آن حبیبیا ایہنوں تار

حضور بلاوندے نے

طیبہ وچ بس اوہو عاشق جاندے نے
جہناں تائیں آپ حضور بلاوندے نے

اوہناں دی مک جاندی ساری دُوری اے
اوہنوں نُوں ہو جاندی خاص حضوری اے
اشکاں دا جو راتیں مینہ برساندے نے
طیبہ وچ بس اوہو عاشق جاندے نے

ماڈیاں دے گھر ہندا ڈیرا یار دا اے
ماڈیاں دے گھر ہندا پھیرا یار دا اے
ڈگیاں تائیں آقا آپ اٹھاوندے نے
طیبہ وچ بس اوہو عاشق جاندے نے

لوکی جھڑے کنی بھن دے سوہنے توں
 جھڑے دین دانور نہیں لیندے سوہنے توں
 راہوں دے وچ اوہو ٹھیڈے کھاندے نے
 طیبہ وچ بس اوہو عاشق جاندے نے

اوہناں تائیں ہے بخشاونا سوہنے نے
 اوہناں تائیں گل نال لاونا سوہنے نے
 جھڑے اپنے عملاں تے شرماندے نے
 طیبہ وچ بس اوہو عاشق جاندے نے

کمی بیٹھ لکاو نے کملے آقا نے
 جنت کھڑنے میں جے جھلے آقا نے
 طیبہ چوں مقصود سُنہڑے آندے نے
 طیبہ وچ بس اوہو عاشق جاندے نے

ویکھدا رہناں

میں سُننے وچ ترا دربار عالی آقا ویکھدا رہناں
ترے روضے دی نوری نوری جالی ویکھدا رہناں

عجب منگتے نے منگدے ای نہیں بس روئی جاندے نے
کھڑے دربار تے تیرے تے سواہی ویکھدا رہناں

کدی خواہاں دیوچہ چمدا ہاں میں جالی سُنہری نون
مواہجہ دی کدی عظمت نرالی ویکھدا رہناں

کدی سُننے دیوچ میں تے طواف روضہ کر داہاں
کدی روضے دی میں صورت مثالی ویکھدا رہناں

مرے مقصود سب مقصد نبی نے پورے کیتے نے
میں آقا دی عطا ہر دم نرالی ویکھدا رہناں

محفلاں سبائی جا

کملی والے آقا دی یاد توں منائی جا
ذکر کر کے سوہنے دا محفلاں سبائی جا

جاگ دو گھڑی آ کے مصطفیٰ دی محفل وچ
سُتیاں نصیباں توں دوستا جگائی جا

تینوں دید ہووے گئی آقا کملی والے دی
پڑھ درود سوہنے تے نعت توں سنائی جا

ایہو کم محشر توں تیرے کم آوے گا
جان مال آقا دے نام توں لٹائی جا

جہناں نُونِ عطا ہو یا دردِ کملی والا دا
جوڑے چم کے اوہنوں دے اکھاں نال لائی جا

یادِ کملی والے دی ٹھنڈ پاوندی سینے نُون
یاد کر کے آقا نُون سارے غم بھلائی جا

بالیقن ہووے گئی حاضری مدینے دی
مقصود بن غلام اوہدا خود نُون توں مٹائی جا

بگڑی بنان والا

سوہنا حبیب رب دا بگڑی بنان والا
ڈگے تے ٹھٹیاں تائیں سینے لگان والا

سوہنے دے دردے اتوں سارا جہان منگدا
ملدا اے آقا کولوں جو وی اے آن منگدا
خالی نہ آوے او تھوں جھولی پھیلان والا
سوہنا حبیب رب دا بگڑی بنان والا

اللہ دا راہ دکھلاوندا اللہ دا یار سوہنا
بیڑے طوفانوں وچوں کر دا اے پار سوہنا
کوئی نہیں اوہدے ورگا بیڑے تران والا
سوہنا حبیب رب دا بگڑی بنان والا

سوہنے دے نل دے جھنڈے جھلدے زمانے اُتے
 لگدے نے تیر سارے اوہدے نشانے اُتے
 سوہنا اے دُنیا اُتے رحمت برسان والا
 سوہنا حبیب رب دا بگڑی بنان والا

میرے نبی دا ثانی ہویا نہیں ہور کوئی
 اللہ دا ایسا جانی ہویا نہیں ہور کوئی
 عرشال دی جُوہ نول جہڑا ہووے لنگھ جان والا
 سوہنا حبیب رب دا بگڑی بنان والا

آوندا اے سوہنے اُتے ہر دم درود رب دا
 نبیاں دا آقا اوہو اوہو مقصود رب دا
 بیڑی مقصود دی اوہ بنے تے لان والا
 سوہنا حبیب رب دا بگڑی بنان والا

سرکارِ حاضری ہووے

مری وی روضے تے سرکارِ حاضری ہووے
مرے نصیب وچ رحمت دی اوہ گھڑی ہووے

تُسی اوہ رحمتِ عالمِ خدا دا نُور وی اوہ
مرے وی دل دے ہنیرے چ روشنی ہووے

اوہ تھاں جھتے نبی پاک لایاں تلیاں نے
میں ویکھاں آس جے پوری مری کدی ہووے

اوہ غاراں ویکھاں جنہاں ویکھیا اے آقا نول
مرے وی دل دی حرا یاد تھیں سچی ہووے

مدینے پاک چ پہنچاں تے ویکھاں گنبدنوں
درؤ دلب تے مرے نعت آپ دی ہووے

مرے کریم توں منگو ضرور مل دا اے
اے منگلتیو نہ صداواں دے وچ کئی ہووے

فنا میں عشق چ مقصود اس طرح ہوواں
میں نعت پڑھدارا ہوں جان جا رہی ہووے

روضے دا نظارا ہو گیا

جہنوں مدنی دے روضے دا نظارا ہو گیا
دُکھ دُور اوہدا سمجھو کے سارا ہو گیا

جہنے ویکھیا جمال سوہنے نبی پاک دا
ساڈا ہادی ہويا اکھیاں دا تارا ہو گیا

چن قدماں دے وچ ٹوٹے ہو کے آگیا
جدوں مدنی دا اک سی اشارا ہو گیا

دن حشر دے بچاوناں سانوں نبی پاک نے
اساں غاصیاں بچاریاں دا چارا ہو گیا

جہنے سچے دلوں پیار کیتا آلِ پاکِ نُوں
سوہنے مدنی نُوں اوہو ای پیارا ہوگیا

کلی وں پیٰ حلیمہ دی جاں نبی آگئے
اُچا عرش توں اوہدا کچا ڈھارا ہوگیا

جدوں غم دسے مقصود نبی پاکِ نُوں
ہولا غماں والا بھار میرا سارا ہوگیا

قسمت جگا وندا اے

مدینے پاک داماہی جہنوں درتے بلا وندا اے
اوپدی بگڑی بنا کے اوس دی قسمت جگا وندا اے

شفاعت اوس تے واجب مدینے والے دی ہندی
زیارت واسطے جہڑا مدینے پاک اوند اے

خدا دے ہر خزانے دی ملی چابی اے آقا نوں
سوالی جو وی منگدا اے مرے ماہی توں پا وندا اے

سفینہ جو وی ٹھل پیندا اے لیکے ناں محمد دا
محمد دا خدا اوہنوں کنارے تے لگا وندا اے

عطا ہندی اے ہر نعت اوہنوں دُنیا تے عقی دی
مرے محبوب دا میلاد جھڑا وی مناو ندا اے

زمانے تے کرے شاہی گدا محبوب میرے دا
مرا محبوب ہیرے ذریاں تائیں بناو ندا اے

نبی دے عاشقاں تائیں سُرو و کیف ملدا اے
جدوں مقصود نعت پاک آقا نوں سناو ندا اے

مدینے دے نظارے

نہیں بھلے مدینے دے نظارے
جھکے روضے دے ول جھتے ستارے

نبی دا شہر دا صدقہ خدا نے
بنائے شہر نے دُنیا دے سارے

مدینے دی ہوا خوشبو ای خوشبو
جہنمے دردال دے سب پھل نے نکھارے

میں ہاں نا چیز بے خبر اتے کوہجا
مری کشنی لگا دینا کنارے

میں ہاں کمزور آقا ہن کرم کر
کدوں لتھن گے میرے بھار بھارے

میں جس دن دا مدینے توں ہاں آیا
نہیں رُکدے کدی ہنجواں دے دھارے

مرے مقصود سارے ٹر گئے نے
اکلا چھڈ کے سجن پیارے

آیاں نہسیں واریاں

سوہنے دے در دیاں لوکی کردے تیاریاں
میں روواں دردال ماری آیاں نال واریاں

میں پتی روواں گُراواں
راہیاں تے ترے پاواں
لے چلو نال مینوں مناں گی ساریاں
سوہنے دے در دیاں لوکی کردے تیاریاں

جہناں دے بخت سولے
اوہ چلیاں سوہنے ولے
سوہنے دے شہر نول گیناں رل سیاں ساریاں
سوہنے دے در دیاں لوکی کردے تیاریاں

دُوری دے درد مکاوناں
 آقا روضے تے بلاوناں
 رو رو کے ادھی راتیں عرضاں گزاریاں
 سوہنے دے در دیاں لوکی کردے تیاریاں

آقا مک جاوے دُوری
 ہو جاوے فیر حضوری
 چیتے نے جھڑیاں گھڑیاں در تے گزاریاں
 سوہنے دے در دیاں لوکی کردے تیاریاں

مدنی منٹھار بلاوے
 اللہ دا یار بلاوے
 کر دا ہاں روز دُعاواں سن وی لوزاریاں
 سوہنے دے در دیاں لوکی کردے تیاریاں

در تے میں تیرے آواں
 اوتھے میں مر مک جاواں
 اوتھے مقصودِ جاناں عاشقاں واریاں
 سوہنے دے در دیاں لوکی کردے تیاریاں

آقا نے

کرم کمایا آقا نے
درتے بلایا آقا نے

میری ڈبئی کشی نون
بنے لایا آقا نے

روون والیاں اکھیاں نون
آ چکایا آقا نے

دید کرا کے روضے دی
بخت جگایا آقا نے

ڈگیاں تے کمزوراں نوں
آن اٹھایا آقا نے

جو طیبہ وچ آیا اے
ہے بخشایا آقا نے

وصل وصال عطا کیتا
نہیں تڑپایا آقا نے

حُسن جمال مدینے دا
مقصود دکھایا آقا نے

مدینے والڑیا

ترا ویکھاں لواں دربار مدینے والڑیا
تھتے وسدے نے انوار مدینے والڑیا

میں وی تیرے در تے آواں
جالیاں چماں رتھجاں لاہواں
سدّ روضے تے اک وار مدینے والڑیا
ترا ویکھاں لواں دربار مدینے والڑیا

تیریاں راہواں وچ کھلواں
رات نون اٹھ اٹھ آقا ررواں
مری سُن لے حال پُکار مدینے والڑیا
ترا ویکھاں لواں دربار مدینے والڑیا

میرے نال دے سارے ٹر گئے
 سارے سجن پیارے ٹر گئے
 مینوں بھل گئے ہار شنگار مدینے والڑیا
 ترا ویکھاں لوواں دربار مدینے والڑیا

کہنوں اپنے دل دیاں دساں
 کلی روواں کلی ہساں
 وجی ہجر دی اے تلوار مدینے والڑیا
 ترا ویکھاں لوواں دربار مدینے والڑیا

عمر دی بیٹھی روڑھ کھائی
 راہ تیری وچ کئی پائی
 مرے یوسف شاہ اسوار مدینے والڑیا
 ترا ویکھاں لوواں دربار مدینے والڑیا

اپنے نور العین دا صدقہ
 دے دے حسن حسین دا صدقہ
 دل تنزی دا ہن ٹھار مدینے والڑیا
 ترا ویکھاں لوواں دربار مدینے والڑیا

بھر نے مار مُکایا آقا
 میرا خون جلایا آقا
 دیہہ خواب دے وچ دیدار مدینے والڑیا
 ترا ویکھاں لواں دربار مدینے والڑیا

گل گل تے سو واری بھلیا
 راہواں وچ مقصود ہے زلیا
 مرے لہ دے سارے بھار مدینے والڑیا
 ترا ویکھاں لواں دربار مدینے والڑیا

